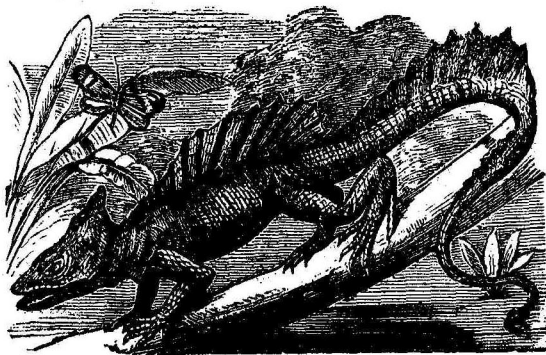

πηγὸν, ὑποκάμισον, μῆλον, μαλλίον, δέρμα, μά-
χαιρα, βιβλίον, γάτα.

Ἄπαντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ διαιροῦνται προσέτι εἰς
φυσικὰ καὶ τεχνικὰ. Κατάταξον τὰ προηγούμενα
κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην.

Πᾶν πρᾶγμα ἐν τῇ φύσει ἀνίκει εἰς ἓν ἀπὸ τὰ
τρία ταῦτα βασίλεια, τὸ τῶν ζώων ἢ ζωϊκόν, τὸ
τῶν φυτῶν ἢ φυτικόν, καὶ τὸ τῶν ὀρυκτῶν. Κα-
τάταξον τὰ ἐξῆς κατὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην.

Λέων, γογγύλι, μοῖα, σάνδς, ἄχυρον, βύσσινον,
λάσπη, χαλκός, ροδάκινον, μάρμαρον, δραχμὴ, κριός,
τίγρις, κηρὸς, ἄνθρωπος, χαρτίον.

ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΣ.

Παλαιόθεν, ὅταν ἡ φυσικὴ ἱστορία ἦτο ἀκόμῃ εἰς
τὰ σπάργανά της — ὅταν ἐκυκλοφόρουσαν τόσαι παρα-
δοξοὶ διηγήσεις, ἀναμεμιγμέναι μὲ πολλὸν, τὸ ὅποιον
ἦτο ἀληθές, καὶ ἐν ἄλλῳ ζῶον δὲν ἐπροξένει τόσον
τρόμον ὅσον ὁ φοβερός Βασιλίσκος, ὁ βασιλεὺς οὗτος
τῶν ἑρπετιῶν!

Τὸ ὄνομα Βασιλίσκος ἐδόθη εἰς τὸ ζῶον τοῦτο ἐκ
τοῦ λόφου, ὅτι: ὑφ' οὗται κατὰ τὸ ὅπισθεν μέρος της
κεφαλῆς του, καὶ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὁμοιάζει μὲ διά-
δημα.

Οἱ παλαιοὶ ἐξωγράφισον τὸν Βασιλίσκον φέροντα
ἐντελὲς διάδημα ἐπὶ κεφαλῆς.

Παράδοξος προσέτι ἦτο καὶ ὁ μῦθος της καταγωγῆς
τούτου διότι τινὲς μὲν ἐπίστευον ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ ἑν
ῶν, τὸ ὅποιον ἐγέννησε πετεινός τις καὶ ἐξεκόλαψεν
(ἐκλώσθη) ἔχειδνα, ἢ βράτραχοι! ἄλλοι δ' ἄλλως.

Ἐνομιζέτο δὲ τόσον φαρμακερός, ὥστε καὶ μόνῃ ἡ
ἀναπνοή του ἐμόλυνε τὸν ἀέρα καὶ ἐθανάτωνε πᾶν
ζῶον καὶ πᾶν φυτὸν, τὸ ὅποιον ἤρχετο εἰς συνάφειαν
μὲ αὐτόν, — ἱστορεῖται δὲ, ὅτι ὅταν ποτὲ ἵππεύς τις
ἐφόνευσε βασιλίσκον τινὰ διὰ τοῦ δόρατός του, τὸ
δηλητήριον ἀνῆλθε διὰ τοῦ στείλειο καὶ ἐφόνευσεν ὅχι
μόνον τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ καὶ τὸν ἵππον ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου ἐκάθητο. Ἀκόμῃ καὶ αὐτὸ τὸ ἀπλοῦν βλέμ-

μα τοῦ Βασιλίσκου ἐθεωρεῖτο θανατηφόρον εἰς πᾶν
ζῷον, ὅτι ἐρριπτε τοὺς ὀφθαλμούς του. Τὸ μόνον ζῶον, τὸ
ὅποιον ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὴν παρουσίαν του, ἦτο
μεγαλόφωνός τις πετεινός, τὸν ὅποιον τόσον ἐφο-
βεῖτο ὁ Βασιλίσκος, ὥστε, ἠναγκάζετο νὰ φύγῃ ἀπ'
ἐμπροσθέν του.

Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ περὶ Βασιλίσκου μῦθοι τῶν ἀρ-
χαίων. Ἡ νεωτέρα δὲ φυσικὴ ἱστορικὴ ἀπέδει-
ξεν, ὅτι τὸν δυστοχῇ Βασιλίσκον ἀδίκως ἐτρόμαζεν
ὁ κόσμος· διότι ἀντὶ φαρμακεροῦ εἶναι ἐντελὴς ἄ-
κακος, κατοικῶν τὴν διακεκαυμένην ζώνην τῆς Νο-
τίου Ἀμερικῆς καὶ τρεφόμενος μόνον ἀπὸ ἔντομα.
Ἀναρροχᾷται δ' εὐκόλως καὶ ἐπιδαξίως ἐπὶ τῶν δέν-
δρων καὶ δύναται νὰ κολυμβᾷ καλῶς. Τὸ μέγεθός του
εἶναι περίπου ἴσον μὲ πῆχυν καὶ ἓνα τρίτον τοῦ πῆχεως
ἀπὸ τῆς ἄκρας τοῦ ῥύγχους μέχρι τῆς ἄκρας τῆς οὐρᾶς.

ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ ΤΟΥΤΟ.

(Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παίδων.)

Ὁ μικρὸς Κωστής ἐπαίξεν ἡμέραν τινα εἰς τὸν κή-
πον σκαλίζων τὴν γῆν διὰ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ ἀξίνης,
ἐνθ' ἡ μήτηρ του ἐκάθητο εἰς τὸν ἐξώστην ῥάπτουσα
καὶ φροντίζουσα περὶ αὐτοῦ.

Αἰφνὴς ὅμως στραφεῖσα παρετήρησεν ὅτι ὁ μὲν
Κωστής ἔλειπεν, ἡ δὲ ἀξίνη του ἦτο ἐρριμμένη πλη-
σίον δένδρου τινός.

«Κωστή, Κωστή!» Ἐφώνησεν ἡ μήτηρ· ἀλλ'
οὐδεμία ἀπάντησις—Κωστή! Ἐφώνησε καὶ πάλιν
μετ' ἀνυπομονησίας. «Ὅριστε, μητέρα! Ἐδῶ εἰ-
μαι,» ἀπήντησεν ὁ παῖς.

«Καὶ ποῦ εἶσαι;» ἠρώτησεν ἡ μήτηρ.

«Να, ἐδῶ ἀπ' ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν της αἰθούσης.

Ἡ μήτηρ διευθύνθη πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνον καὶ εὗ-
ροῦσα αὐτὸν ἠρώτησε καὶ πάλιν, Καὶ τί κάμνεις ἐδῶ,
τέκνον μου, τί σημαίνει τοῦτο; Ἀλλ' ὁ Κωστής ἔ-
μενε σιωπηλῶς.

Πήγαινε νὰ παίξῃς καὶ μὴ μένῃς αὐτοῦ, — εἶπεν ἡ
μήτηρ.

— «Ναί, ἀλλὰ δὲν ἔμεινα ἐδῶ ἀρκετὸν καιρὸν,» ἀ-
πεκρίθη ὁ Κωστής μετὰ σοβαρότητος.

— «Εἰπέ μου, τέκνον μου, διατί ἤλθες ἐδῶ; Τί
κάμνεις; ἠρώτησεν ἡ μήτηρ μὲ ἀπορίαν.»

— «Διὰ νὰ τιμωρηθῶ, διότι ἔκοψα τὰ ἄνθη, τὰ ὁ-
ποῖα μᾶς εἶπες νὰ μὴ ἐγγίξωμεν.

— «Ἐκαμες πολλὰ κακὰ νὰ παρακούσῃς τὰς παραγ-
γελίας της μητρὸς σου,» εἶπεν ἡ μήτηρ μετὰ λύπης.

— «Τώρα ὅμως, μητέρα, σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ με τι-
μωρήσῃς, διότι ὡς βλέπεις τιμωροῦμαι μόνος μου.»

— Ἡ μήτηρ τοῦ Κωστή συνέβριζε νὰ θέτῃ αὐτὸν